

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos VI. — Izdan in razposlan dne 25. februarja 1871.

13.

Državna pogodba od 27. avgusta 1870,

med avstrijsko-ogersko monarhijo, zastopajočo ob enem Liechtensteinsko, Bavarskim in Švajco, o napravi železnice od Lindave na Bregenco v Sv. Margareto in od Feldkircha v Buchs.

(Sklenena v Bregenci dne 27. avgusta 1870. Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo jo je pritrdilo v Budimu dne 11. decembra 1870. Pritrdila so bila izmenjana na Dunaji dne 21. januarja 1871.)

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski;

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hervaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

dajemo na znanje in poročamo:

Ker je med Našim pooblaščencom in pooblaščenci Njegovega Veličanstva kralja Bavarskega in švajcarske zveze za to, da se napravi železnica od Lindave na Bregenco do Sv. Margarete in od Feldkircha v Buchs, bila dne 27. avgusta 1870 v Bregenci sklenena in podpisana pogodba, katera slôve od besede do besede tako:

Ker se državna pogodba, sklenena dne 5. avgusta 1865 *) med Avstrijo, Bavarijo in Švajco o dopolnitvi železničnega razmrežja v predelih ob Konstanškem (Bodenskem) jezeru ležečih nij zvršila, ter so v tem nastopila razmerja, zaradi katerih je treba prejšnje določbe nekoliko predrugačiti, sklenile so vlade avstrijsko-ogerska, zastopajoča ob enem Liechtensteinsko, bavarska, in švajcarsko zvezno svetovalstvo v imenu švajcarske zveze in kantona St. Gallen, omenjeno pogodbo pregledati, ter so imenoval v ta namen pooblaščenca, namreč:

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj češki i. t. d. in apostolski kralj ogerski:

Svojega dvornega in ministerskega svetovalca v ministerstvu cesarske hiše in vnanjih reči, barona Maksimilijana Gager n,

Njegovo Veličanstvo kralj bavarski:

Svojega državnega svetovalca Vilhelma Weber in Svojega ministerskega svetovalca v državnem ministerstvu za trgovino in javna dela, Mihela pl. Suttner,

Švajcarsko zvezno svetovalstvo:

Svojega preizrednega poslanika in pooblaščenega ministra na c. in kr. avstrijsko-ogerskem dvoru, Drja. Janeza Jakopa pl. Tschudi,

uda švajcarskega stanovskega svetovalstva in vladnega svetovalca kantona lucernskega, Jošta Weber, in uda švajcarskega stanovskega svetovalstva in vladnega svetovalstva kantona St. Gallen, Arnolda Otona Aepli,

kateri so ukrenili to le pogodbo, da bode namesto prejšnje pogodbe.

Člen 1. Napravi naj se:

- a) Železnica od Lindave na Bregenco in od ondod do Sv. Margarete, da se sprime z zedinjenimi švajcarskimi železnicami;
- b) železnica od Feldkircha v Buchs, tudi v tem namenu, da se sklene z zedinjenimi švajcarskimi železnicami.

Člen 2. Prej omenjene železnice naj se na svojih koncih primerno spravijo v neposredno zvezo z železnicami, katere se ondi iztekajo, torej vpeljejo v kolodvore, ki že stojé ali ki se še postavijo. Ako bi se s švajcarske strani od Oberrieta naredila železnica, katera bi iztekala v potezo Feldkirch-Bregensko, oziroma v Feldkirch, zagotavlja se z avstrijske strani podelitev koncesije za delo in rabo takšne poteze, iz česar pa vendar ne bode ces. in kralj. vladi nastopila nikakoršna finančialna dolžnost.

Določavaje dotično stikalšče železnic se bode c. in kr. avstrijska vlada primerno ozirala na švajcarske želje.

Člen 3. Delo v členu 1 ad a) omenjene železnice prevzame na bavarskih tleh kraljevsko-bavarska državna vlada.

C. in kr. avstrijska državna vlada je delo kosov, kateri na avstrijskih tleh ležé, izročila s koncesijo od 17. avgusta 1869 **) koncesionarjem Predarelske železnice, a kneževska liechtensteinska vlada jim ga je gledé svojega kosa izročila s koncesijo od 14. januarja 1870.

Delo železničnih kosov na švajcarskem ozemljiji je vlada kantona St. Gallen izročila istim koncesionarjem s koncesijo od 1. decembra 1869, katero je zvezni zbor švajcarske zveze odobril s sklepom od 22. decembra 1869.

*) Državnega zakonika št. 138.

**) Državnega zakonika št. 169.

Člen 4. Ustanovitev železnične poteze na drobno, kakor tudi postajališče bode pridržana vsaki vladi zastran njenega ozemljija, ali treba bode, kolikor bode mogoče, držati se najkrajše poteze med glavnimi v členu 1. imenovanimi punkti te železnice.

Neposrednji stik posameznih železničnih oddelkov na deželni meji v vodoravni in tudi navpični črti pridržuje se poznejšemu dogovoru na podlogi tehnične pozvedbe.

V ta namen se bodo vzajemno priobčili, predno se delo začne, pomejnih kosov podrobni črteži, tako isto naj bodo tudi tehniki, ki bodo delo vodili, med delanjem neprenehoma v vzajemnem domenku.

Člen 5. Imenovani kosi železnični naj se delajo tako, da se bode po njih zadnji čas do 17. avgusta 1872 pravilna vožnja začeti mogla.

Člen 6. Vsi ti železnični kosi naj imajo enakomerno po 4 čevlje $8\frac{1}{2}$ palcev širjave med šinami po angleški meri.

Člen 7. Gledé mostov čez reko Ren, ki se postavijo, ustanavlja se, da naj se reka Ren na potezi od Sv. Margarete na Bregenco do Lindave premostí pri Bruggu, a na potezi od Buchsa v Feldkirch pri postaji Buchs.

Ti mostovi naj se z obeh strani spravijo primerno v sklad s stavbami za popravo Rena ter naj se napravijo po črtežih, ki jih vladi avstrijska in švajcarska dogovorno potrdite, pri čemer ti vladi vzajemno dopustite, da se za pešce napravijo trottoirs po $1\frac{1}{2}$ meter široki.

Dalje dopuščate vladi c. in kr. avstrijska in kantona St. Gallen, le-ta pod pridržkom potrjenja od strani zvezne oblasti, da se omenjena dva Ronska mosta bodi brž iz prvega tako postavita ali pozneje razširiti smeta, da se bode moglo tudi z navadnimi vozovi po njih voziti.

Člen 8. Da bi se služba po vsi železnici od Lindave do Sv. Margarete kolikor bode mogoče enotno uravnala, naj se izročí eni edini gospodarstveni upravi.

V ta namen je vlada kantona St. Gallen in oziroma švajcarska zvezna vlada rabo kosov železničnih, kar jih je na švajcarskih tleh, od švajcarsko-avstrijske meje do Sv. Margarete in Buchsa, izročila koncesionarjem Predarelske železnice s koncesijo v členu 3 omenjeno, in tako isto izrekuje kraljevsko-bavarska vlada, da je je volja, rabo železnice od Lindave do bavarsko-avstrijske meje prepustiti istim koncesionarjem za primerno zakupščino in z uvetom, da prevzamejo dolžnost, železnico primerno vzdržavati. Tanjšé določbe o tem, kakor tudi o razmerah vkupne železnične službe na kolodvorih v Lindavi, Sv. Margareti in Buchsu, ustanové se s posebnimi pogodbami dotičnih uprav.

Člen 9. Kraljevsko-bavarska vlada dopustí koncesionarjem železnice, da smejo s primernimi uveti (pogoji) Lindavski kolodvor rabiti.

Soporaba kolodvorov v Sv. Margareti in Buchsu dopustí se koncesionarjem s pridržanimi uveti, kateri se dogovoré z upravo zedinjenih švajcarskih železnic, ter bode vlada kantona St. Gallen, ako bode treba, za to skrbela.

Člen 10. Vozíla za prehodno vožnjo namenjena naj bodo taka, da bodo brez vse ovire lahko prehajala na kraljevsko-bavarsko državno železnico, na zedinjene švajcarske železnice in na avstrijske.

Druge vozne naredbe in uredbe naj se tudi, kolikor bode mogoče, spravijo v sklad z dosedanjiimi.

Lokomotivi in vozovi (waggoni), ki jih ena izmed vlad pogodnic gledé pripravnosti prav preskusi, naj bodo brez spotike smeli preiti tudi na kose v členu 1 omenjenih železnic, kateri ležé na ozemljiji drugih držav.

Člen 11. Polna deželna najvišja oblast (torej tudi izvrševanje pravosodne in policijske oblasti) pridržuje se brezuvetno in izključno vsaki vladi za železnico, kolikor je leži na njenih tleh.

Člen 12. Policijo zastran vožnje po železnici naj pod nadzorom za to v vsaki državi pristojnih oblasti in po propisih za vsako državo veljajočih najpred izvršujejo uradniki železnične uprave, katerim se v Avstrii, na Bavarskem in v Švajci dodeljujejo oblasti, kakor ondi sploh veljajo za uradnike drugih privatnih železnic.

Člen 13. Gospodarstvena uprava postavlja osebje za železnično službo, s pridržkom dotičnih v dopustnih pismih stoječih določil.

Vsi uradniki, služabniki in delavci so podvrženi postavam in policijskim ukazom tiste države, v kateri bivajo.

Ako bi vendar treba bilo koga tacega zapreti, naj se, kjer nij nevarnosti v odlogu, gleda kar je prav na potrebo službe ter naj se to tudi naznani višji gospodarstveni oblasti.

Člen 14. Taki, kateri so bili pravnoveljavno obsojeni zarad kakega navadnega hudo delstva ali pregreška, zarad kontrabanta ali težkega dohodarstvenega prestopka, ne smejo se sprejemati v službo na železnicah, v pričujoči pogodbi imenovanih.

Člen 15. Ustanovitev tarif in voznih redov, če koncesije od Avstrije in Švajce dane ali postave in ukazi o vožnji po železnicah v treh državah pogodnicah veljajoči tako velevajo, bode pridržana potrdbi dotičnih vlad, vsaki gledé svojega kosa.

Kar se tiče voznine in časa, v katerem se kaka reč odpravi, ne bodi razločka med prebivalci držav pogodnic; zlasti naj se z voženimi rečmi, katere z ozemljija ene države prehajajo na ozemljije druge, gledé na odpravo in na voznino ne ravná neugodnejše, nego z voznim blagom, katero odhaja iz dotične države ali katero v njej ostaje.

Člen 16. Podjetnik v členu 1 omenjenih železnic ima dolžnost, dopustiti drugim švajcarskim železnicam pridružbo tako, da bodo, kolikor bi-to treba bilo, na korist zveze med železnicami, smeli rabiti se prehodni vozovi za blago (tudi vozovi za vozeče se pošte) in direktni listi za ljudi, pratež in blago; kakor tudi da tarifni postavki ne bodo različni na škodo železnic iztekajočih se v te železnice.

S kraja omenjenemu podjetniku se nasproti zagotavlja enakšna pravica v vseh gori rečenih ozirih v razmerji do švajcarskih železnic.

Člen 17. Železnica med Lindavo in Sv. Margareto in óna od Feldkircha v Buchs izrekuje se na vseh dotičnih ozemljijih za občno colno cesto, in na istih železnicah bode vsemu blagu, katero ni podvrženo prepovedi vvoza, izvoza ali prevoza veljavni za vse ceste tistega predela, dopuščen za železnocestno vožnjo po propisih vstop in izstop po dnevi in po noči, ne gledé na to, ali je delovnik, nedelja ali praznik.

Za take stvari, ki se v državah pogodnicah štejejo k državnemu samotržju, bodo pri vvozu veljala dotična, v vsaki državi dana postavna določila. Prevoz takih stvari je podvržen samo občnim prigledom po postavi za col.

Člen 18. Prevoz blaga po železnicah, o katerih govori le-ta pogodba, prost bode vseh davščin od prevoza (vseh prevoznin). Gledé colnega ravnanja na bavarsko-avstrijski

meji sklenejo se med organi dotičnih vlad bavarske in avstrijske dogovori, potrebni v polajšilo prehodnje voznje.

Na avstrijsko-švajcarski meji postavijo se za colna opravila na stikališčih obojestranskih železnic zedinjene (avstrijsko-švajcarske) colnije s potrebnimi oblastmi.

Tri vlade pogodnice bodo gledé colnijske odprave blaga vvažanega, izvažanega in prevažanega, robe in stvari popotnih ljudi dodeljevale vsako po veljajočih postavah dopuščeno polajšilo in okrajšilo.

Člen 19. Vsaka colna oblast spoštuje colno zaporo, katero je naredila colna oblast katere izmed držav pogodnic, dokler je takšna, kakoršno hočejo propisi, a pridjati sme svojo zaporo, kadar se ji primerno zdi.

Zapora colnih oblasti katere druge države, ki je Bavarija ali Avstrija z njo v colnem edinstvu, čisla se za enako, kakor da bi izvirala od kake bavarske ali avstrijske colne oblasti.

Tanjše formalnosti colnijskega odpravljanja, in tudi določbe o vozilih, kakšna naj bodo, in kako delati, kadar se najde, da je zapora pokvarjena, ustanové colne uprave dotičnih držav po vkupnem dogovoru.

Člen 20. Vsaki dotičnih colnih oblasti je na voljo, ukazati colnim postavljenecem, da vozovlake v domači državi in do prve postaje sosedne dežele spremijo.

Železnična uprava je dolžna, pripraviti temu osebju potrebno stanišče ter dati mu potrebne sedeže na enem vozu tako, da se bode mogel ves vlak pregledati in tudi postavljenca, vračajoče se od spremljanja, v vozu za ljudi namenjenem srednjega razreda zastonj nazaj voziti.

Člen 21. Pregledovanje potnih listov, kjer je navadno, in sploh policija gledé potnih pisem in tujcev naj se opravlja ondi, kjer se zvršujejo colna opravila, in vsakakor naj se zlasti zaradi tega popotniki ne zadržujejo.

Popotni, kateri po železnicah v ti pogodbi omenjenih Avstrijo prehajajo ter se nikjer ne ustavijo, naj, dokler bivajo na kolodvorih ter iz njih nikamor ne gredo, ne bodo podvrženi nobenemu posebnemu pregledovanju potnih listov.

Člen 22. Železnice v členu 1 omenjene naj se rabijo tudi za voznjo poštnih pošiljk.

V ta namen bodo poštne uprave bavarska, avstrijska in švajcarska domenile se, da se vsaj za en vlak, ki bode od vsake glavne postaje vsak dan hodil, odločí, ob kateri uri odide, in kako naj se vozi.

Poleg omenjenih železnic naj se napelje telegraf za železnično službo. Ako bi glede opraviš poštne in telegrafske službe bilo treba še kake posebne naredbe, dogovoré jo poštne in telegrafske uprave dotičnih držav.

Člen 23. Železnocestna uprava ima dolžnost, dotičnim uradom v porabo zastonj prepuštititi tiste prostore (izbe), ki jih dotične vlade za colno, poštno, telegrafsko in policijsko službo potrebne najdejo.

Ako bi se razen pravih uradnih prostorov in razen prostora za colno in finančno stražo potrebovala tudi stanišča za postavljenca ali služee, bode železnična uprava sicer dolžna pripraviti jih; ali troške za to bodo ji dotične upravne oblasti v podobi najemščine s pet odstotki povračevale. Troške za notranjo uredbo ali opravo, vzdržbo, svečavo in snažbo trpé upravnishva, katera te prostore rabijo.

Člen 24. Ako bi omenjene na avstrijskih ali švajcarskih tleh ležeče železnocestne kose kdaj dotični vladi pridobile, bodi si da jih odkupite ali da jim železnica nazaj pripade, bode se s posebnim dogovorom kakor gre poskrbelo za to, da se bode vožnja po teh kosih primerno nadaljevala.

Člen 25. Pričujoča pogodba naj se pritrdi in pritrdilna pisma naj se kar se bode najhitreje moglo, gotovo še letos, na Dunaji izmenjajo.

Tako storjeno v Bregenci, dne 27. avgusta 1870.

(L. S.) **Gagern** s. r.

(L. S.) **Weber** s. r.

(L. S.) **Tschudi** s. r.

(L. S.) **Suttner** s. r.

(L. S.) **Weber** s. r.

(L. S.) **Aepli** s. r.

Smo pretehtavši vse, kar ta 25 členov obsegajoča pogodba določuje, odobrili jo in potrdili, ter obetamo tudi sè Svojo cesarsko in kraljevsko besedo za Sebe in za Svoje naslednike, da jo bomo po vsem nje zapopadku zvesto izpolnjevali in izpolnjevati dajali.

V potrdbo tega smo pričujoče pismo s svojo roko podpisali in ukazali, da se nanj pritisne Naš cesarski in kraljevski pečat.

Tako storjeno v Našem glavnem mestu Budimu dne 11. decembra v letu po odrešenji sveta tisoč osem sto sedemdesetem, Našega vladanja dvajsetem in tretjem.

Franc Jožef s. r.

Grof Beust s. r.

Po najv. povelji Njeg. ces. in kralj. apost. Veličanstva :

Baron Maksimilijan **Gagern** s. r.
ces. in kralj. dvorni in ministerski svetovalec.

Končni zapisnik.

Podpisani pooblaščenci so, sklepajoč in podpisujoč danes državno pogodbo med avstrijsko-ogersko državo, Bavarijo in Švajco o napravi železnice od Lindave na Bregenco do Sv. Margarete in od Feldkircha v Buchs, sprejeli ta-le pojasnila in tanjša določila v pričujoči končni zapisnik:

I k členu 2.

Pod stikališčem v Oberrietu naj se razume sploh zveza blizu Oberrieta, kjer se po tehničnem raziskovanju pokaže, da bo de najprimernejša. V koncesiji, ki se podeli za železnico od Oberrieta do poteze Feldkirch-Bregenske, oziroma v Feldkirch, naj se gledé dela samega in vožnje ne postavljajo neugodnejši uveti nego za Predarelsko železnico, razen ako bi se po krajevnih razmerjih opravičiti dali.

Za soporabo kolodvorov bodo veljala načela v navzočni pogodbi postavljena.

II k členu 4.

Potrjujoč železnične črteže bode c. in kr. avstrijska vlada gledala na to, da se nepri- lika čelesne postaje v Lauterachu za vožnjo od Lindave do Sv. Margarete in od Feldkircha do Sv. Margarete, kolikor se dá odvrne z napravo zveznih krivulj. Samo po sebi se razume, da se dogovor o neposrednjem stiku ob meji ne naredi z novo pogodbo, nego samo po domenku vlad neposrednje vdeleženih v kakoršnikoli obliki.

Pristavlja se, da železnični most čez vodo mejnice Laiblach postavi kraljevsko-bavarska vlada, katera tudi polovico dotičnih troškov na se vzame. Druga polovica troškov in trditve mosta zadene koncesionarje Predarelske železnice.

III k členu 5.

Ako bi se Predarelska železnica pred rokom v členu 5 omenjenim dodelati mogla, bode tudi kraljevsko-bavarska vlada skrbela, da železnico, kar je je na bavarski zemlji, ob enem s Predarelsko dodela.

Ako bi vojska ali kaka druga preizredna politična prigodba branila železnico dokončati v roku, katerega pogodba postavlja, dorazumejo se države pogodnice o primerni podaljšbi te pogodbe.

IV k členu 7.

Iz tega, da dotične vlade privolijo v napravo voznih poti za navadne vozé na obeh v členu 7 omenjenih Renskih mosteh, ne nastopi jim nikakor dolžnost, kaj doplačevati za-nje.

Odškodovanje, katero se dá koncesionarjem za troške izvirajoče iz naprave trotoarjev, pridržuje se poznejšemu domenku.

V k členoma 8 in 9.

Misli se, da kraljevsko-bavarska vlada o svojem času naredí z železničnimi koncesionarji pričujoče pogodbe določilom soglasen dogovor o soporabi Lindavskega kolodvora in o pre-pustitvi gospodarstva po železnici od Lindave do meje.

Kar se tiče zneska, katerega bodo koncesionarji za to porabo in za zakup železničnega kosa odtod do meje plačevali, pristavlja kraljevsko-bavarska vlada, da je je misel, določiti te zakupščine za podlogo vzeti tist potrošek, katerega je ona sama dolžna trpeti za nabavo denarjev potrebnih k dotičnim stavbam in za obresti od teh denarjev.

Ob enem izrekujeta bavarska pooblaščenca, da po mnenji njijne vlade mora povračilo, katero bodo koncesionarji plačevali, v sebi imeti tudi primeren znesek za soporabo predmetov in naprav, kar jih je že.

VI k členu 15.

Drugi odstavek tega člena namerja samo to, da bi se ubranilo kako tendenciozno priboljševanje ali poškodovanje podložnikov ene ali druge izmed držav pogodnic, kar se tiče voznje.

Ne izključujejo se torej ponižbe v tarifi ali druge polajšbe gledé voznje niti za neke vrste ali množine blaga, niti za neke daljave ali kose železnične, samo če po enakem veljajo za vse podložnike držav pogodnic, katerim se jih je mogoče poprijeti.

Tudi se priznava, da določila o tarifi, katera avstrijsko dopustno pismo od 17. avgusta 1869 obsega, niso navzkriž z določbo člena 15 državne pogodbe.

VII k členu 16.

Edinost misel je v tem, da v občenji podjetništva železnic omenjenih v členu 1 državne pogodbe s švajcarskimi železnicami in na opako, bodo smele rabiti se tudi tako imenovane diferencijalne tarife, kolikor jih v vsaki državi veljajoča določila dopuščajo.

VIII k členu 22.

Z ozirom na željo, katero je izgovoril švajcarski pooblaščenec, bodo vlade pogodnice skrbale, da se kar je najhitreje mogoče na železnici od Lindave do Sv. Margarete vvedejo vozeče pošte.

IX k členu 23.

Dolžnost železničnega upravnštva, zastonj priskrbeti in prepustiti uradne prostore za colno, poštno, telegrafsko in policijsko službo, veljá samo takim prostorom, ki jih bude vsled stika dveh železnic potreba.

Kjer se že gotovi prostori za omenjene namene porabijo, bude železnično upravnštvo za to porabo plačevalo primerno odmeno, oziroma letnino.

Gledé tega, kako naj se v kolodvorih v Buchsu in Sv. Margareti izvedejo stavbe po tem členu potrebne, naj se koncesionarji Predarelske železnice domenijo z upravstvom zedijenih švajcarskih železnic.

X.

Z ozirom na posebno željo c. in kr. avstrijske vlade izrekuje kraljevsko-bavarska vlada, da je voljna, s kraljevsko-virtemberško vlado, — ako bi ji le-ta povod k temu dala, — vnovič začeti pogajanje o nadaljevanji železnice Konstansko jezero opasujoče od Lindave v Friedrichshafen, vendar s tem izrečnim uvetom (pogojem), da rečena vlada bavarski vladi dopusti po virtemberških tleh od deželne meje pri Memmingen napraviti železnico na Hergac

v potezi, kakor bi je Bavarsko želelo, po kateri bi bilo več železnocestne zveze od Bavarije do Konstanškega jezera.

V Bregenci dne 27. avgusta 1870.

Gagern s. r.

Weber s. r.

Tschudi s. r.

Suttner s. r.

Weber s. r.

Aeppli s. r.

Zgornja državna pogodba in končni zapisnik se razglašujeta ter bosta veljala za kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Na Dunaji, dne 10. februarja meseca 1871.

Schaeffle s. r.

14.

Razglas ministerstva za finance od 11. februarja 1871,

da je c. kr. mali colniji I. razreda v Libavi na Pruskem dana oblast žganje na izvozu odpravljati.

C. kr. mali colniji I. razreda v Libavi na Pruskem daje se v zmislu veljajočih postavnih določil oblast, odpravljati pri izvozu žganje, katero se s pridržkom povračila potrošnine čez colno linijo izvažata.

Holzgethan s. r.

